

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಉಳಿವಿನ ಸಂಖ್ಯಾಗಳು

ಡಾ. ಶಬೀನಾ

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಪ್ರಸಿಡ್ನಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-64.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/05/shabeena/>

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸ್ಥಾನ ಮಾನವಿದೆ. ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂತೆ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾನವನು ಸಂಘ ಜೀವಿ. ಸಮಾಜ ಜೀವಿ. ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಇಲ್ಲವೇ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಎನಿಮುಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಮಾತು/ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡನು. ಮೊದ ಮೊದಲು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿತ್ತಿ ಎನಿಮುಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಎಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಅನಂತರ ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಮೌಖಿಕ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆಂದು ರೂಪ ದೊರೆತು ಶಾಳಿಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆವಿಷ್ಯಾರಗೆಂದ ಭಾಷೆಯು ಮೂಲತಃ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದವಾದ ‘ಬಾಸ’ ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂತೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಬಾಸ್ ಎಂಬ ಪದವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಹೊಳೆಯಿವುದು ಎಂಬಘರ್ಷದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಾಷೆಯು ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದಂತೆ ಒಂದು ನೆಲೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಏಡಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವಲ್ಲಿಯೇಲ್ಲ ಹಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ, ಹರಡುತ್ತಾ ಹೊಸ ರೂಪ ಉಚ್ಛರಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಬಹಳಪ್ಪ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಒಂದು.

ಭಾಷೆಯೆಂಬುದು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡ್ಯಾದು. ಅಮೂಲ್ಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೂಲಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಸಾಧನ. ಅದು ಅಮೂಲ್ಯ ಭಾವಗಳನ್ನು ಸೇರಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ಅದರಂತೆಕಾರ್ಯ ನಿಷ್ಪವಾಗಿರುವ ‘ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ, ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ನುಡಿಯೇ ಕನ್ನಡ’. ಕನ್ನಡ ಮೂಲ ದ್ರಾವಿಡದ ಮಗಳು. ಸುಮಾರು ಎರಡುವರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾಯಿ ಮಡಿಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದ ಕನ್ನಡವೆಂಬ ಶಿಶು

ಪ್ರಬುದ್ಧಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ದ್ವಾರಿದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವುದು. ಕನ್ನಡ, ಕನಾಕಟಿಕ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದು, ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಆಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ದೇಶದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಜಾಖನ ಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ದೊರೆತಿರುವುದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ಆವಿಷ್ಕಾರ, ಆಧುನಿಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಿಡೆಯೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆ, ಸ್ಥಾನ-ಮಾನ, ಹಾಗೂ ಅದರ ಉಳಿವಿನ ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿ. ಆಧುನಿಕರಣ ಭರಟಿಯಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇದರ ತೀವ್ರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮುನ್ದುಡೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು, ವಾರ್ಪಾರ-ವ್ಯವಹಾರ, ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಲಾಭ ಮೊದಲಾದ ಆಧುನಿಕರಣದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ, ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಹಿರಿಮೆಗೆ ಕಂಟಕ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಗೂ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಧಳಕು, ಮೋಹ ಇರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಧಳಕು, ಮೋಹವಿದ್ದು, ಅನ್ಯ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಳಹರಿವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ತನ್ನ ಬುಡಕ್ಕೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಿಡಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡಲು ಆರಂಭಿಸಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ತಮ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೇ ಬೇರೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಬಂದವರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಕಲಿಯದೆ, ತಮ್ಮ ಆಂಗ್ಲ, ಹಿಂದಿ, ಜರ್ಮನ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮವರು ಸ್ವಂಧಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಇತರ ಪ್ರದೇಶದವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವೈಶಿರಿಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮದಲ್ಲಿದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ‘ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಬೆಳಿಸಿ, ರಚಿಸಿ’ ಎಂಬ ಫೋಟಣಿಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದವು. ಎಂದೋ ಒಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನಡಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದ ಕವಿಗಳ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾನ್ಮಾನನ ಮಾಡಿದರೆ, ‘ಮಹಾಲೀಂಗರಂಗ’ ರವರು ತಮ್ಮ ‘ಅನುಭವಾಮೃತ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ “ಕನ್ನಡವು ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಮೃದುವು, ಸುಕೋಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಲಿನಂತೆ ಶುಭ್ರವು, ಕಳೆದ ಸಿಗುರಿನ ಕಜ್ಜಿನಂತೆ ಸರಳವು, ಸುಲಭವು ಆದ ಭಾಷೆ”³ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸರಳ, ಸುಂದರ, ಸುಲಭವಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಆಧುನಿಕರಣವೆಂಬ ನೇಪಡದಿ ಮೂಲೆಗಂಪಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಆತಂಕಕಾರಿ ವಿಷಯ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಮಹಾನ್ ಕವಿಗಳು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ‘ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ’ ಎಂಬ ಉದ್ದಾರಗಳ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಎದುರಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಉಹಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಇಂದು ತನ್ನ ಉಳಿವಿನ ಬಗೆಯೆ ಹಲವಾರು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ನಾವು ಸನ್ನಾದರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಬಿರುಕೊಂದು ಬೃಹತ್ ಜಲಾಶಯ ಒಡೆಯಲು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಿಲ್ದಾರಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಆದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದು ಜೀವಂತ ಭಾಷೆಯಾದಲ್ಲಿ ‘ಅರಳುಗಟ್ಟಿ ವಜ್ರಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ಕೊಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?’.

ಪರಾಮರ್ಶನಗ್ರಂಥ:

1. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ರಂ ಶ್ರೀ ಮುಗಳಿ, ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಮೈಸೂರು. 2014.
2. ಕನ್ನಡ ನಿಷಂಠ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, 1995.
3. ಅಂತರ್ಜಾಲ: https://www.sallapa.com/2020/11/blog-post_144.html - 09.3.2023